

פנטזיה

מאז ומתמיד הדרתי את רגלי מהמקום הקרוי — נניח הערוכה, אולי בשל הסגנונות המגומזת, המגלים ממול, הגלגלים ושאר המיפלצות ההולכות ומתגבהות. אז מה לעשות ומטה חגיגות ה-40 החליט למקם את התערוכה הלאומית דווקא שם. התיאפקתי שבוע.

בינתיים שמעתי את הבעד והנגד, הטלוויזיה שטפה את מוחי, הילדים נדנרו, השכנים שאלו. אז נסעתי גם אני לתערוכה ה-40. ועכשיו אני הולכת להעניק לתערוכה ולמארגניה פירגון רבתי, ולא איכפת לי מכל דבריי הבלע של כל יפי הנפש. (נראה אותם מפיקים פרוייקט כזה).

הצטופפתי עם כל עם ישראל במעי כרה — הביתן המשוחזר של מיסרדי הסיכון, והאזנתי לסיפורים של סוכני המעברות, ששיחורו לתוך אולפנהק לטה מאולתר את זיכרונותיהם בדמי עות'סליש, והתרגשתי על אף שי צמחתי בשכונה רגילה.

אולי אותם ורומעים מתגוררים כיום בוילות מפוארות או בדירות יג טב" לות בירק. באתו רגע זה היה חסרי חשיבות, כי בביתו היה נפער הפצע הלאומי, שמגיד מתוכו דם ומוגלה במי נוו הנכו.

אז ראינו מעברה, והגדתי לבני" שפכתו, הלא היא אמי, גרה פעם בתוך הפחונים האלה, והוא נקושי האמין לי. ועוד עשרות ביתנים ראיתי, ביניהם מרתקים, כדוגמת הביתן של בוק ושל המדע והטכנולוגיה, וביניהם מיסעי מימים וחסרי כל מעוף, כדוגמת הביתן של מיסרדיהפנים.

ביתן המייטרה הוא חוניה, ולוא בשל יצירות האמנות מעשה ידיהם של אסירים. הצטערתי שביתן זה, בניגוד לביתנים אחרים שהמו אדם, לא מצליח לגרוף אליו קהל רב יותר. אולי גופה מרוששת או רגם מוסיאני של עבריו נמלט על ריצפת הביתן היו מצליחים לסחוף לשם קהל רב יותר, ולוא את

פסלים לבנים בתערוכה ה-40 היופי והקיטש

חובבי הטראגדיות. כרחבת הגן הציגו כבאי תחנות הכיבוי את פעילותם הנמרצת, הם שרפו קט רטוב, העשן והריח הבריחו קהל נחנק ונסנק (והדתיים אם כוננת המעשה היא תזכורת קטנה וצנועה לכל הסאננים שנגסו בנקניקיות ובהבי כורגרים, כי ילדים פלסטינים, כאשר אבל רעיל).

אחר כך חזיתי בתרגילי לוליינות ראוותני ובסוכן של הכבאים. עצרתי את נשימתי יחד עם כל הילדים והאני שים סביב. גם מחיתי להם כף לעידוד ולחימום, למה לא? הם סיכנו את חייהם למעני, ובהתנדבות.

וגם בדיחות מקבריות לא חסרו, לצי של נביתו והבריאות מקבלת את פני הבאים כתובת מאירת עיניים: 24. שעות ביממה, במשך כל השנה, פועלת מערכת הבריאות למעננו, כי המטרה שלנו זו הבריאות שלך. כן ביום סבתה מערכת הבריאות.

ליצאת אל החיים

היכן מתחילים חיים האמיתיים של רות וייס והיכן מסתיימים חיי הגיבורים המדומים של ארני באלוק, הסולטים על חייה של אשה המשקופה על החיים, ורק בגיל 40 מגלה שהספרות הרסה לה אותם, שכן, מאז ילדותה היא בורחת מן החיים אל הספרים.

החיים מבחינתה הם תיאטרון של מיסכות ובדיה, הממשות המסעירה של החיים קיימת אצל באלוק. על רקע זה מונעים חיי הגיבורה כטיפרה של אניטה ברוקנר לצאת אל החיים, הוצאת הסיורה הפתוחה.

דמויות בומבזאות עליידי סופרים, בהתאם להתרחשויות ולצרכים. כל היתר הם רק צלליות נעות, זוויות שאולות, כי איש לא חש את קיומן עד שאינן משוקות תפקיד.

האם הפארנווארדי, שחקנית לשע" כרה, היה את חייה על כימה דימונית או בתוך צלוולדי.

האב — באומללותו האינסופית — תאב לאיסור קיומו המוטל בספק. גברים מחפשים חיק להחביא בו את ראסם וקררת עוף לבלוע, ולהמשיך אל האשה האחרת. לצאת אל החיים הוא הרומן הטוב עד כה, של הסופרת האנגליה אניטה ברוקנר. רומן הכתוב באיפוק ובתיח" כום. עם זאת, נקרא בנשימה אחת, על אף התעסקות הרבה בחומרים ספרוי תיים מורכבים.

לילות הפלמנקו בכרמיאל

דליה לאו לילוח יפו

אני כבר שומעת את נקישות העק" בים של דליה לאו, שגירת המחול

יומן חיים

דן קדר אוטופורטרט

יומך חיים של הצייר הוותיק דן קדר בתיעוד ניאראקספרסיוניסטי מחוץ לחלון הסטודיו המשקיף לים ומבעדו. תערוכה חרשה במוסיאון לאמנות ישראלית ברמת גן. עתרוכה שחורה 87 — לצ"ר 88. פן חדש ומעניין של הצייר דן קדר. כראי לראות.

הספרדי בישראל, לקראת מופע הב" כורה שלה, שיורכב ממיטב המוסיקה, השירה והמחול הספרדי. את המחול הספרדי אפשר כבר לראות בחודש זה בספטימל המחול בכרמיאל, ובחודש יולי ב"לוח יפו 88. המופע כולל קיטעי מוסיקה צוענית בעיבודים מודרניים וכן שירי קינה, שימחה ואהבה. את דליה לאו מלווים שיבעה נגנים, שני זמרים ושני נגני גיטרה.

מישקפי חב"ד

לדתיים שאינם רוצים לראות נשים (גם לא במועצות המקומיות), ושאינם רוצים להזין עיניהם בפירוטמות זימה, והרוצים ללכת רק ב"ברך הישר", מציעה עליזה מויאל, בוגרת מסלול-עיצוב במכון לאמנות של מכללת אורנים, את מה שעשוי להיות "הצעקה האחרונה" במיגור הדתי — מישקפי חב"ד.

רימעה שקופה, יודע גם לכתוב טכסי טים פוליטיים טעונים תחמושת חיה: "ושמיטה כהלכה אתה כבר יודע לע" שות / שאתה רץ לקחת עוד ועוד אדמות?"

ובשיר אחר בתקליט, שיר לכל המישפחה, מצליח אריאל לעורר את

גונב את הלב

מאיר אריאל תחמושת חיה

הקשב הנדרש, כדי להבין את הקומפי לקס של רוממה, שמישקלה בלידתה היה מעל לשלושה ק"ג. מאיר אריאל הוא לא רוקיסט ולא כסאחיסט. איש עם מחשבות למרחקים ארוכים. ובמופע שלא ראיתי, אומרים, יש מסעי בחירות שלו נגד עצמו. ככל זאת, הצביעו בעדו.

ברכת -- מאניה מקומית

ברטולד ברכת הוא כאחרונה המא" ניה של התיאטרון הישראלי. אמא קוראז. מענל הניר הקווקוז. ועכשיו מבשרים לנו, כי החלו החזרות לופש הטובה בסצואן. הפקה משותפת של תיאטרון הבימה ותיאטרון בארשבע. ואילו הצגת הבכורה תעלה בתיאטרון ירושלים. סיפור המחזה מתמקד בחיפוש אחרי נפש טובה אחת. במהלכו מגיעים שלושה אלים לחבל סצואן ומבקשים מקום ללינת לילה. רק שו"טה הונדה, בעלת לביהובה, מסכימה לשכן אותם אצלה. האלים גומלים לה בכסף רב, אבל העושר הפתאומי מקבץ אליה את קרוביה העניים. שו"טה מגלה שקשה להיות נפש טובה בעולמנו, והיא מתחפשת לרמת נוספת של בדרוד אכזר וקשות, המסלק את כל העלוקות בחוסר רחמים.

העין השלישית

חברי סדנת המישחק של חוג הבימה לנוער יעלו בקרוב את ההצגה העין השלישית. לסיום שנת עבודת הסדנה. העין השלישית היא עין כלירואה, רבת עוצמה וסודית, הניתנת לנערה עליידי נווד אלמוני. יש לה — לעין השלישית — כוחות רבים, ובעיקר היא יכולה ללמד את הנערה הסקרנית על מהותו וטיבו של העולם. הנערה יוצאת עם העין למסעי נדודים בממלכות שונות, כדי לעמוד על סגולותיה הפלאיות, ומקבלת במי הלכן תשובות שונות לשאלותיה. העין השלישית נכתב כסיפורי אגדה כסדרת מתבגרים, ותוך כדי עבודה בסדנת המישחק לנוער הפך למחזה ולהצגה. את ההצגה כתבה לירון ניגרד גיא, המנהלת את הסדנה מראשית השנה. במיסגרת החוג לנוער רואים הד" ברים הצגות תיאטרון, שומעים הרצ" אות בנושאי תיאטרון ונפגשים עם העולם המופלא של התיאטרון.